

care din orașeni să'și pue la locu siguru totu ce avea mai prețiosu și mărfurile, și să'și depărteze și familieele unde fie care va voi și cum va putea. Totu asemenea publicații făcură și toți consoli puterilor străine către supușii lor. Si fiindu că se mai afla încă în Bucuresci și Turnazi-bașu-Beșli-aga (protectoru alu Turcilor care mai âmbლაu prin țerră), Divanulu 'i răspunse și lui suma de bani ce'î se mai cuvenea să primescă pentru lefile ómeniloru sei (dup'e obiceiulu de pe atunci) și astu-felu plecă și densusu la Giurgiu.

Familliile boieriloru și'a celloru alți cetățeni, nu întârziară a porni cu cârdulu din Bucuresci; și mai ânteu plecară spre Transilvania familiile boieriloru celloru mai nobili împreună cu alle dișiloru duoi consuli; căci consuli și Mitropolitulu împreună cu Episcopii, Caimacami și mulți boieri însemnați remăseseră provisoriu în Bucuresci, pône să vedă rezultatulu finalu.

Ieru din cei din clasele inferióre și comercianți unii fugiră cu tóte familiile lor în Transilvania, alții pe la mânăstirile din țerră, alții pe la moșiile lor și alții pe la tîrgurile despre munte; ier din lucrurile lor mișcátore, parte din elle luară cu dênșii, dup'e cum putu fie-care, și parte lăsară pe la mânăstirile din capitală, care se âmpluseră de totu felulu de obiecte scumpe.

În intervallulu acesta, veni scirea formală de prin provinci, pe de uă parte că Tudor plecase